

Dogue de bordeaux er ikke bare en respektindgydende kæmpe – det er en hund med masser af kærlighed under pelsen

■ TEKST: JANNIE SIEM OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

Dogue de bordeauxens dybe rynker og folder ændrer sig alt efter, om hunden er opmærksom eller ej. (Foto: Wiegarden/Tine Luther)

KÆMPEN DOGUE DE BORDEAUX

Den store, stærke og meget karakteristiske race dogue de bordeaux (DDB) er en af de ældste franske racer. Som navnet vidner om, stammer racen fra området Bordeaux, hvor der fandtes forskellige dogger, som blev anvendt til jagt på stort vildt (især vildsvin), til hundekampe, bevogtning af gårde og kvæg samt som slagterhund. Denne type hund er efterkommer af molosser fra meget gammel tid – helt tilbage til ca. 700 år f.Kr. Afbildninger viser, at de blev brugt som vagt- og jagthunde i det gamle Assyrien, ligesom de har været anvendt i forskellige krige. I 1863 afholdtes den første franske hundeudstilling i Paris' Botaniske Have, og der optrådte dogue de bordeaux under sit nuværende navn. Som egentlig race har dogue de bordeaux været undervejs i flere århundreder, og på sin rejse mod den hund, vi har i dag, har den, som beskrevet ovenfor, været involveret i mange forskellige områder. I dag er racen udbredt som kærlig familiehund og respektindgydende vagthund. Alene udseendet gør, at bordeauxen er en fortrinlig vagthund. Hvilken ubuden gæst tør nærme sig en så stor og kraftig, årvågen og modig hund med så kraftig en udstråling og så barskt et udseende?

Comeback med Turner og hund

Som mange af vores store hunderacer var dogue de bordeaux udrydningstruet i forbindelse med verdenskrigene, men den blev efterhånden genopbygget. I 1980'erne blev der stor opmærksomhed omkring den, da et eksemplar medvirkede i filmen "Turner og hund" med Tom Hanks i hovedrollen. Dansk Kennel Klub har de seneste år registreret omkring 60 nye dogue de bordeaux om året.

Kærlig – og lidt snobbet

I dag har vi med en trofast og kærlig familiehund at gøre, ►



Dogue de bordeauxen er meget loyal, tro og kærlig over for sin familie. (Foto: Thomas Pedersen)

Dogue de bordeauxen er en barsk men samtidig følsom hund



Dogue de bordeaux er en meget kraftfuld hund med en muskuløs krop. Den er kompakt, atletisk, imponerende og virker respektindgydende. (Foto: Wiegarden/Tine Luther)

FAKTA OM DOGUE DE BORDEAUX

BEHOV

Tæt kontakt til familien. Moderat motion samt opgaver uden for mange gentagelser.

TEMPERAMENT

Med sin fortid som kamphund er en dogue de bordeaux den fødte vagthund og udfører denne opgave med årvågenhed og betydeligt mod, men uden at være aggressiv. Den er en god ledsager, stærkt knyttet til sin herre og meget hengiven. Den er rolig og behersket og lader sig ikke let ophidse. Hanner har generelt en dominant karakter.

STØRRELSE

Hanner: 60-68 cm – tæver: 58-66 cm. Der er en tolerance på 1 cm under og 2 cm over disse grænser. Vægt for hanner: mindst 50 kg – for tæver mindst 45 kg.

PELS

Fin, kort og blød. Kræver ikke megen pelspleje. Børstning/aftørring med klud mindsker mængden af tabte hundehår inde i huset. Rynkerne renses rene med en klud.

FARVER

Ensfarvet i alle nuancer af fawn (fra mahogni til isabellafarvet). God pigmentering ønskes. Mindre, hvide aftegninger er tilladt på bryst og ved poter. Hovedet kan være med eller uden maske.



Over korte distancer kan dogue de bordeauxen opnå stor fart i spring lavt over jorden. (Foto: Karen Alliu)

som kræver opmærksomhed og deltagelse i hverdagen. Den trives bedst med at være en tæt del af sin familie, som den knytter sig meget til. Tålmodigheden over for børn er som regel stor, og dogue de bordeauxen øser gerne sin kærlighed ud over familien. Dog kan den være en anelse snobbet over for fremmede, men dette varer som regel kun ganske kort, da lysten til nusseri som regel overvinder arrogancen. Mange oplever, at dogue de bordeauxen er stærkt vanedannende som familiehund, og

når de først har fået en – ja så følger nr. to ofte trop.

Hvad er det, du ikke forstår?

Dogue de bordeauxen har brug for at blive socialiseret da det er en stor hund, hvorfor en ukontrollerbar/bange DDB bestemt ikke er at foretrække. Især hanhundene kan være meget selvsikre og kan have tendens til at reagere hurtigt på

udfordringer fra andre hunde. Det er en race, der kræver nogen hundee erfaring og en meget konsekvent ejer. Den blide og kærlige kæmpe kræver fast men ikke hård opdragelse.

DDB'en kan sagtens lære lydighed, spor osv. men det kræver lidt mere tålmodighed end med andre racer. Gentages den samme kommando for femte gang, vil man kunne opleve hunden se på en, som om den tænker "Helt ærligt, jeg har vist dig, at jeg kan fire gange! Hvad er det du ikke forstår?"

Løber ikke på væggene

Dogue de bordeauxen er af natur meget tilbagelænet og rolig. Den er ikke specielt motionskrævende, men behøver plads omkring sig og nyder en rask tur i skoven eller på stranden. Forskellige former for opgaver vil den også sætte pris på, men det er ikke en hund, som løber på væggene, fordi den ikke har fået flere timers stimuli.

Sundhed

Som de fleste store hunderacer har DDB'en sine sygdomme at kæmpe med. Der er særligt fokus på ledproblematikker og hjerteproblemer, ligesom levealderen heller ikke er særlig høj på vores race, hvilket er endnu en ulempe ved de store tunge hunde. Grundet de ledmæssige problematikker er det af presserende vigtighed, at man som ejer af en DDB-hvalp/unghund tager motionshensyn både i forhold til kontrolleret motion og leg. Det er ligeledes centralt, at hunden fodres korrekt under opvæksten.

Her egner DDB'en sig

En dogue de bordeaux er hunden for familien, som ønsker sig et tro og hengivent familiemedlem; en familie, som har tid til kæl og klap, som synes en stor hund er fantastisk, som ikke får stress af lidt savl her og der, og som har tid til at lade hunden deltage i familiens gøremål. Racen egner sig ikke så godt til en højaktiv familie, som vil have en hund at cykle, løbe på rulleskøjter osv. med.

Dogue de bordeaux er den af alle hunderacer, der har det største hoved

Se mere på www.bordeauxklubben.dk